

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 25. Rožnicvéta. 1845.

List 26.

KRESNI ŽARKI

spoštovanju Gospoda

JANUZA K. KERSNIKA,

Starašina in učenika naravstva na c. k. akademiškem učilisu Ljubljanskim, uda c. k. kmetijskiga društva, in zgodovinskiga zbora krajnske dežele i. t. d.

ob praznovanju Njegoviga veseliga godú
od domoljubnih učencov darovani in posvečeni.

Danes zopet zvezda mila,
Učenik prepoštovan!
Nam učencam oznanila
Tvojiga godú je dan.

Torej naša Te vesela
Pride družba počastit,
In za Tvoje blage dela
Se goréce zahvalit.

Je Slovenka Te rodila,
V Krajni si zagledal luč;
Te Slovenja je zvedrila,
Dala Ti narave ključ.

Mnogo lét si že mladósti
Razsvetljavał tème zmót,
Zdaj odgrinjaš nam skrivnosti,
Kažeš k svitli luči pot.

Peljal si duhá v višave,
Nam odkril si zvezdni ték,
Nam razložil njih postave,
K' jih sledijo 'z veka v vek.

Bistro nébesa žaréce
Si perkazni nam razvil,
Grom in blisk, morje šuméce,
Kod in kaj so, nas si učil.

Bil slovenstva si podpóra
Za predragi dom naš vnét,
Naj zató slovenska zóra
Ti daní še mnogo lét!

Ljubi naša družba zbrana
Te zató in vsak učene;
Ljubi 'z Krajna, Koratana
In iz Štajerja slovene.

Tvoje serce pregoréce
Vsim za srečo in blagóst —
Slednje serca na se vleče,
K sebi vabi vso mladóst.

Kar danica med sestrámi,
Svitlim zvezdami nebá,
To sladkó imé med nami
Tvoje, učenik! veljá.

Solze vsim nam bodo lile,
Pride ko ločitve čas;
Le té misli tolažile
Bodo, ljubi Oče! nas:

De luč uma več ne vgasne,
Ki peržgal jo uk je Tvoj,
De duhá zaklade krasne
Ponesémo vse seboj.

Naj potim nas žene zgóda,
Kamer ločeno je kóm,
Ti boš v sercu, in naróda
Tvojga v njim ostal bo dóm.

Tebi draga mati Slava
Poje pesmi naj v spomin,
Dokler bode tekla Sava,
Bode živel Krajne sin!

Ž njo mi glase povzdignímo,
Ki perserčno ljubiš nas:
„Živi, Oče!“ vsi zavpímo,
„Živi! Živi! dolgi čas.“

Nekteri opomini za vinorednike.

Kjer je vino domá, semtertje pa kruha ni najti v hišah. Od kod pride tó? Nekteri ubožni nimajo skorej družiga, kakor majhin vinograd, in v téga vès svoj trud obernejo; drugi, če ravno imajo polje in travnike; vonder je viditi, de veliko več za vinske gorice skerbé. In sicer se kaže, kakor de bi z vinogradi takó ravnali, kot nektera mati z otrókam, ki ga preveč mehkuži; ne storé per vsim tem toliko

za nje, kakor drugej za polje storé; hodijo jih vedno glédát, in vonder se vinograd, ki bi bil lahko v treh dneh okopán, dostikrat komej v tedni obdéla; takó zgubljeni čas bi se lahko drugam obernil, domá ali na polji kaj popraviti. Ne ljubite vinoredniki samo lepih yinskih goríc; ljubite tudi polja ruméne in travnike zelene; ti so mordé kmetu k večimu dobičku, ko vinogradi.

Po vinskih krajih v vino veliko zaúpajo; vino da moč, vino da zdravje, pravijo; — drugej misli-